

عنوان مقاله:

نقد جامعه شناختی داستان «سرباز سربی» از «بزرگ علوی»

محل انتشار:

نخستین همایش ملی ادبیات فارسی و پژوهشهای میان رشته ای (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

میثم زارع - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

جهانگیر صفری - عضو هیات علمی دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

داستان کوتاه روایتی منثور با حجمی کم و با شخصیت های محدودی است که قصد دارد با پیامی واحد تأثیری مشخص در ذهن خوانندگان خود بگذارد. این قالب ادبی معاصرکه یکی از پرخواننده ترین شاخه های ادبیات است توانسته است تحولات گوناگون جامعه را بیان نماید و روابط ارکان مختلف آن را به نمایش بگذارد. بزرگ علوی یکی از بزرگترین داستان نویسانی است که در تکامل داستان کوتاه و گسترش آن در ادبیات معاصر نقش به سزایی دارد. او در داستانهایش با واقعگرایی انتقادی به بیان مسائل مختلف جامعه می پردازد. داستان «سرباز سربی» یکی از داستان های کوتاه اوست که در آن ناهنجاری های اجتماعی، ناکامی ها و سرخوردگی ها و باورهای خرافی مردم را به نمایش گذاشته و فقر و فرب و تزویر و خودفروشی برخی مردم را در جامعه بیان کرده است. در این پژوهش تلاش بر آن است که با استفاده از نظریه های «جامعه شناختی ادبیات» به تحلیل این داستان پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

بزرگ علوی، سرباز سربی، باورهای خرافی، ناهنجاری های اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/168212>

